

Barnet fødes, have fast Ophold, og, saafremt de til den Tid have Bopæl paa flere Steder, da paa det Sted, der maa betragtes som deres Hovedopholdssted. Have Forældrene til den nævnte Tid ikke fast Ophold nogetsteds, eller det ikke kan udfindes, hvor de have et saadant, blive Børnene at anse som fødte i den Kommune her i Landet, hvor Forældrene paa Fødsels Tid vare forsørgelsesberettigede. Kan der heller ikke herom tilvejebringes Oplysning, bliver den Kommune her i Landet, hvor Fødslen er foregaaet, at anse som Barnets Fødekommune.

Foranførte Regler komme ogsaa til Anvendelse paa ægte Børn, som fødes af her i Riget hjemmehørende Forældre under deres Reiser i Udlandet. Saafremt herefter ingen dansk Kommune kan blive at betragte som en Persons Fødekommune, bliver der med Hensyn til hans Forsørgelse at forholde efter § 29, indtil han i Genhold til Reglerne i denne Lov erhverver Forsørgelsesret i en kongerigtig Kommune.

§ 19.

Efter de i den foregaaende § givne Regler bliver ogsaa Fødehjemmet at bestemme for ægte Børn, der fødes af Mødre, som henfaldne i en Straffeanstalt eller et Fængsel eller ere indlagte i en Sindsygeanstalt, et Sygehus eller en Fødselsstiftelse.

§ 20.

Med Hensyn til udenfor Ægtekab fødte Børn betragtes det Sted, hvor Moderen Timaanedersdagen før sin Nedkomst havde fast Ophold, eller, saafremt hun til den Tid intet fast Opholdssted havde, det Sted, hvor hun ved sin Nedkomst var forsørgelsesberettiget som Fødehjem.

Saafremt intet saadant Fødehjem her i Landet kan udfindes, bliver det Sted, hvor Barnet er født, at anse som Fødehjem.

Ved Maaneder forståas Kalendermaaneder.

§ 21.

Dersom Forældrene paa Barnets Fødselstid eller Moderen til et uægte Barn Timaanedersdagen før Fødslen nyde Fattigunderstøttelse udenfor deres Forsørgelseskommune af saadan Art, at den af denne bliver at erstatte vedkommende Opholdskommune, betragtes Barnet som født i Forsørgelseskommunen.

§ 22.

Sognepræsten har om alle de til ham anmeldte Fødsler i Sognet ugentlig at gjøre Indberetning til Fattigbestyrelsen. Denne har da, saafremt et Barn efter de i §§ 18 til 21 givne Bestemmelser skal betragtes som født paa et andet Sted end det, hvor det virkelig er født, efter anstillet nærmere Undersøgelse uden Ophold at meddele Fattigbestyrelsen paa det Sted, hvor Barnet skal betragtes som født, Underretning om Fødslen, og, efterat sidstnævnte har erkendt Barnets Fødehjemstedsret eller denne i fornødent Fald er fastsat ved høiere Dyrigheds Kjendelse, skal der om Sagens Udfald gjøres Bemærkning i begge Kommuners Kirkebøger.

§ 23.

Naar den, der bliver trængende til Fattigforsørgelse, er mindst 50 Aar gammel, bliver han at forsørge af den Kommune, i hvilken Trangen opstaar, saafremt han umiddelbart forinden i 10 Aar har havt stadigt og frivilligt Ophold i Kommunen uden i den Tid at have nydt Fattigunderstøttelse.

§ 24.

Gifte Koner have Forsørgelsesret paa samme Sted som deres Mænd. Denne Hjemsteds-